

1972

Nr.
van het arrest

Nr. 2026/1653
van het repertorium

Nr. 683 P 2005
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

geboren te

wonende te

van Nederlandse nationaliteit.

beklaagde

aanwezig en bijgestaan Mr. , advocaat
bij de balie van

Beklaagd van:

te

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Van 03/12/1999 tot 30/09/2004,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd of geweest zijnde

eigendom van ingevolge akte van
aankoop d.d. 20/06/1997 verleden voor notaris
met standplaats te

- Een houten chalet met een oppervlakte van ca. 8m x 5m en een hoogte van ca. 1,80m tot 2,10m, opgericht met dakbedekking van roofing;

- Een aanmerkelijke reliëfwijziging door de aanleg van een vijver met een oppervlakte van ca. 35m x 12m;

- Een draadafsluiting met bekaerdraad en houten paaltjes met een hoogte van ca. 1m;

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening:

de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Feliten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
 op 04/04/2005, nr.
 en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen : 55,89
 euro. De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
 - op 26 mei 2005 door beklaagde tegen al de
 schikkingen
 - op 1 juni 2005 door het Openbaar Ministerie
 tegen al de schikkingen uitgezonderd deze
 betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1
 rechter op 17 mei 2005 door de correctionele
 rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als
 volgt heeft beslist:

...

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar
 gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149
 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de
 organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals
 gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S.
 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april
 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1
 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.
 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29
 januari 2004).

...

Verklaart beklaagde schuldig aan het feit zoals
 omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd
 na 01.03.2004.

Veroordeelt beklaagde voor dit feit tot een
 geldboete van 300 euro te vermeerderen met 45
 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.650 euro
 of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van
 bijdrage tot de financiering van het bijzonder
 fonds tot hulp aan de slachtoffers van
 opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van
 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo
 gebracht op 55 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 77,19 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt op vordering van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de afbraak van de houten chalet, het dempen van de vijver met onvervuilde grond en het verwijderen van de geplaatste afsluiting, onder verbeurte van een dwangsom van 122,95 euro per dag.

Zegt voor recht dat de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * *

I. Procedure.

De voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vordering.

De beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. advocaat bij de balie van

De door deze partij neergelegde conclusie en stukken worden in het beraad betrokken.

De hogere beroepen van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, zijn ontvankelijk.

II. Motivering ten gronde.

Op strafrechtelijk gebied.

De schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten - zoals terecht geactualiseerd door de eerste rechter - is bewezen gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door beklaagde niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt en als volgt aanvult.

De bewuste chalet werd zeker niet reeds opgericht rond 1960 zoals beklaagde ten onrechte voorhoudt: in de verkoopakte van 13 oktober 1983

is enkel sprake van een viskweekvijver terwijl het bestaan van een chalet/tuinhuis slechts voor het eerst opduikt in de daaropvolgende notariële akte van verkoop van 5 november 1984 ; ook

verklaarde dat er geen chalet op stond noch opgericht werd en er dan ook niet stond op het ogenblik van verkoop in 1983.

Beklaagde kreeg kennis van het proces-verbaal van 3 december 1999 te zijnen laste opgesteld waarbij de inbreuk werd vastgesteld en waarop hij trouwens reageerde bij brief van 21 december 1999 zodat hij niet kan voorhouden onwetend te goeder trouw te zijn geweest wat betreft de hem verweten inbreuk van de wederrechtelijke instandhouding (hem wordt geen wederrechtelijke oprichting verweten).

De eerste rechter legde een wettige en aan de persoon van de beklaagde, daarbij rekening houdende met zijn strafrechtelijk verleden, en aan de omstandigheden en de relatieve ernst van de feiten aangepaste bestraffing op aan de beklaagde, zodat het Hof ook deze bestraffing bevestigt omwille van de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter die het Hof bijtreedt en herneemt.

Het Hof stelt vast dat het laatste feit reeds geruime tijd geleden gepleegd werd en dat het dossier elementen bevat van die aard om aan te nemen dat de beklaagde ondertussen een andere ingesteldheid heeft aangenomen ten opzichte van zijn maatschappelijke plichten en maatschappelijke beperkingen.

Derhalve en nade gelet op de omstandigheden waarin de feiten zich voordeden en het gunstige verleden van de beklaagde en met het oog op het bevorderen van zijn reclassering, is het aangewezen om met betrekking tot de feiten aan beklaagde, die daartoe in de wettelijke voorwaarden verkeert,

uitstel van de tenuitvoerlegging van de gehele opgelegde geldboete te verlenen.

Hopelijk zal dit uitstel de beklaagde er toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar hij moet weten dat bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan herroepen worden; de duur van het uitstel dient bepaald op drie jaar teneinde een preventieve werking te verkrijgen.

De herstelvordering.

Nu de feiten bewezen zijn dient ingegaan op de (aangepaste) herstelvordering zoals die nog steeds voorligt en het feit dat het onroerend goed in tussentijd verkocht werd aan de Provincie die ook zal instaan voor de verwijdering van de illegale constructies staat daaraan niet in de weg.

Het herstel houdt te dezen in de complete afbraak inclusief de houten vloer van de houten chalet met een oppervlakte van circa 8m x 5m en een hoogte van circa 1,80m tot 2,10m met een dakbedekking in roofing, het verwijderen van de geplaatste afsluiting bestaande uit bekaertdraad en houten paaltjes met een hoogte van circa 1m en het afschuiven van de oevers van de vijver.

Het past om te dezen de termijn voor het herstel te bepalen op één jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest terwijl het verder en mede gelet op de bijkomende vaststelling dat het eigendom verkocht werd aan een overheid, niet aangewezen overkomt om aan het uit te voeren herstel een dwangsom te koppelen.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 33, 40 strafwetboek

- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Ontvangt de hogere beroepen;

Bevestigt het bestreden vonnis in zo verre daarbij geoordeeld werd met betrekking tot de schuld, de straftoemeting, de vergoeding en de kosten;

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige en opnieuw recht doende;

Verleent aan de beklaagde uitstel van de tenuitvoerlegging van de gehele opgelegde geldboete voor een termijn van DRIE JAAR vanaf heden;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Beveelt beklaagde de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert de complete afbraak

inclusief de houten vloer van de houten chalet met een oppervlakte van circa 8m x 5m en een hoogte van circa 1,80m tot 2,10m met een dakbedekking in roofing, het verwijderen van de geplaatste afsluiting bestaande uit bekaertdraad en houten paaltjes met een hoogte van circa 1m en het afschuiven van de oevers van de vijver binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagde tot de overige kosten van hoger beroep deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 71,86 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
TWEËNTWINTIG NOVEMBER TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier